

Sen

– portakal0001 · 19 Ekim 2017

Seni gördüğüm anlarda boğazımın aşağısında bir düğüm oluşuyor. Yutkunamıyorum. Derin bir nefes almaya gayret ediyorum; ciğerlerim, ciğerlerim seni gördüğünde senin kokundan başkasını sokmuyor topraklarına. Neden mi? Sen cennet kokuyorsun. Seni gördüğüm an kalp grafiğimde yükselteler oluşmaya başlıyor, senin gözlerin depremler yayıyor, şiddetli depremler, ölümcül depremler, sen kokuyordu depremler. Ölmek güzeldi senin kokunda... Bir çarem, bir yolum, bir çıkışım yok, beni kimse sevemez, sevmez, yolumdan geçmez insanlar, sen ne arıyordun orada , işin neydi? Öldürmeye kast ediyorsan tamam öldür, ama öldürmeyeceksen çekil oradan, seni görmeye dayanamıyorum, bir yoksulluk var içimde, sana yetemem, bir cehalet var dışımda seni öpemem.

Bu işe yaramazı kim ne yapsın?

Senin gözlerin bana niye baksın?

Ellerin neden omzuma dokunsun, neden dudaklarım gözlerinde son bulsun? Söyler misin ben neden kollarında ruhumu teslim etmek isteyeyim? Sana dokunamam, yıllar var aramızda, yollar, takvimler, tsunamiler, vahşi hayvanlar, çizilmemiş kaderler var, yolum senden uzakta, bir de kalbin var aramızda, o olmasa hepsi hallolurdu. Bir tek kalbini alt edemem, kimsenin sözü geçmez ona.

Başına buyrukmuş zat-ı şahaneleri

Kalbin kalbimindi, ama neden firar etti? Neden göğsümün kenarında uyumadın? İşimiz buraya kadar...